

'น้องสาว...คือสิ่งมีชีวิตที่น่ารัก น่าทะนุถนอม
แต่นั้นหมายถึงน้องสาวแท้ๆ เท่านั้นนะ
ยัยกระต่ายจืดตัวแสนนั้น...ผมไม่นับ!'

– ทิค ปี 4 (พี่ชาย) –

บทนำ

8.30 น.

ลานว่างข้างตึก

คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัย G

"ฮัลโหล"

[...ว่า?]

"คืนนี้พี่กลับห้องมัย"

[ไม่มั้ง...ไม่แน่]

"กลับหน่อยเถอะนะ...น้องไม่ยากอยู่คนเดียว ☹"

[ทำไม...กลัวอะไร]

"วันก่อนมีคนแทงกันตายที่หน้าคอนโดฯ เค้ลือกันว่าผีเฮี้ยนมาก

น้องกลัววว...พี่กลับมาอยู่เป็นเพื่อนน้องหน่อยนะ นะๆ T^T"

[ไร้สาระ ผีไม่มีจริงหรอก]

"แต่กลับมาหน่อยไม่ได้เหรอ"

[ไม่รู้เหมือนกัน ตอบไม่ได้ คืนนี้น่าจะตึก]

"ฉันน่าจะไปอยู่กับพี่ได้มัย ในฐานะยามเฝ้ารั้วก็ได้"

[เอะๆ เลอะเทอะน่า เออจ้ ถ้ากลัวก็โทรบอกเพื่อนเธอให้มานอนด้วย
แค่นี้ละ]

"พี่จะไม่กลับจริงๆ เหรอ แต่เมื่อวานก็..."

ตุ๊ด...ตุ๊ด...ตุ๊ด

วางไปแล้ว

ใจร้ายชะมัด! ใจร้ายสุดๆ เลย TOT

บางทีฉันก็สงสัยนะว่าฉันกับพี่ควอทซ์เป็นพี่น้องกันจริงหรือเปล่า
ทำไมเขาถึงดูไม่ค่อยรัก ไม่ค่อยสนใจฉันเหมือนพี่น้องบ้านอื่นเลย หลายครั้งที่
รู้สึกเหมือนเขาจะเกลียดและรำคาญฉันด้วยซ้ำ แล้วสิ่งที่แยกว่านั่นคืออะไร
รู้ปะ ตั้งแต่จำความได้ ฉันก็มีแต่เขา!!! ฉันมีแต่พี่ชาย...ส่วนพ่อกับแม่อยู่ที่ไหน
อะไรยังไง ฉันก็ไม่เคยรู้ พี่ควอทซ์ไม่เคยพูดถึงเลยสักครั้ง บอกแค่ว่ารู้ไปก็ไม่มี
ประโยชน์ สิ่งเดียวที่ยืนยันได้ว่าเขาเป็นพี่ชายของฉันก็คือ สุนัขตัวที่ติดตัวฉัน
มาตั้งแต่เกิด เราใช้นามสกุลเดียวกัน กริปเลือดเดียวกัน ส่วน DNA นั้นไม่รู้
ไม่เคยตรวจ แต่ถึงจะตรวจไปก็เท่านั้น เพราะต่อให้เขาจะเป็นพี่ชายแท้ๆ
หรือไม่แท้ของฉัน

ฉันก็มีแต่เขาอยู่ดี...

ว่ากันว่าเออะ จะบอกว่ามีแต่เขาก็ไม่ถูกต้องนัก ก่อนหน้านั้นพวกเราเคย
ใช้ชีวิตอยู่กับป้าแก้ว แกบอกว่แกเป็นพี่สาวของแม่ฉัน แต่พอฉันถามว่า
พ่อแม่หายไปไหน ป้าก็ไม่เคยตอบ แกบอกแค่ว่า พ่อกับแม่ไม่มีเงินเลี้ยง
พวกเรา ถ้ามีเมื่อไหร่ก็จะกลับมารับ หลังจากนั้นฉันก็เลยไม่ได้ถามอะไรแกอีก
จนกระทั่งฉันอายุได้สิบสองปี ป้าก็มาประสบอุบัติเหตุเสียชีวิต พวกเรา
เคืองค้างมาก เพราะตอนนั้นพี่ควอทซ์ก็อายุแค่สิบสี่ เขาก็เลยต้องหาเงินด้วย
การเล่นดนตรีตั้งแต่เด็กๆ จนพอมีชื่อเสียงในหมู่สาว ๆ อยู่บ้าง จากนั้นก็พอมี
เงินเช่าคอนโดฯ เก่าๆ อยู่ด้วยกันสองคนพี่น้อง แต่ฉันกับพี่ควอทซ์มีเวลาอยู่
ด้วยกันน้อยมากๆ ในหนึ่งอาทิตย์เขาจะอยู่ห้องไม่เกินสามวัน ในสามวันก็อยู่
แค่ไม่กี่ชั่วโมง พุดง่ายๆ คือแค่กลับมานอน อาบน้ำ เปลี่ยนชุด แล้วก็ออกไป
ทำงานนอกกะ เราไม่เคยได้ไปเที่ยวไหนด้วยกัน ไม่เคยได้นั่งดูทีวีด้วยกัน

8

แทบไม่เคยได้ทำกิจกรรมอะไรร่วมกันเลยด้วยซ้ำ! แถมนางที่เขาก็ทำเหมือนฉันเป็นอากาศที่ไม่มีตัวตน ไม่มีชีวิต ไม่มีแม้กระทั่งจิตวิญญาณ TOT

จะบอกอะไรให้ล่ะ! ฉันเคยน้อยใจจนถึงขั้นเก็บกระเป๋าเสื้อผ้าหนีไปอยู่กับเพื่อนสนิทเป็นเวลาสามวัน...แต่ก็เท่านั้นแหละ พี่ควงทซ์ไม่เคยโทรมาตามไม่เคยทักมาถาม ไม่เคยสนใจว่าฉันจะเป็นตายร้ายดียังไง จนสุดท้ายฉันก็ต้องเป็นฝ่ายบากหน้าแห้งๆ กลับมาเอง เพราะไม่มีเงินใช้ ยังดีไม่น้อยที่ถึงแม้ว่าเขาจะเกลียดฉัน แต่เขาก็ยังคงทำงานหารายได้พิเศษต่างๆ คินเพื่อหาเงินมาจ่ายค่าเช่าห้องและค่าใช้จ่ายส่วนตัว ซึ่งถึงแม้ว่าเขาจะแบ่งให้ฉันใช้แค่เดือนละสามพันก็เถอะนะ แต่ก็ยังดีกว่าไม่มีใช้สักบาทเลยนี่นา TOT

เฮ้อ~ แต่มันก็คงจะดีกว่านี้มาก ถ้าฉันมีพี่ชายที่ใส่ใจฉัน มีเวลาให้ฉันอยากไปไหนมาไหนกับฉันแบบพี่น้องของคนอื่นๆ เขาบ้าง ก็น่าจะดีไม่น้อยเลยนะ

"เฮียไม่ให้ไป!"

เสียงเกรี้ยวกราดของผู้ชายคนหนึ่งดังมาจากลานกว้างข้างคณะ ทำให้ฉันอดหันไปมองไม่ได้ คนที่ยืนตรงหน้าเขาคือสาวสวยประจำคณะที่ใครๆ ก็รู้จัก เธอชื่อ 'สตาร์' นักศึกษาสาวปีสอง คณะเดียวกับฉัน เธอเป็นดรัมเมเยอร์ไม้หนึ่งของคุณะด้วย ส่วนผู้ชายคนนี้ไม่ใช่แฟนหรอก แต่เป็นพี่ชายของเธอต่างหาก

ทำไมฉันถึงรู้ล่ะเธอ...

เอออะ! ฉันรู้ก็แล้วกัน ^O^

"เฮียไม่มีเหตุผลเลยอะ นี่มันงานรับน้องของคุณะนะ ตอนเข้าปีหนึ่ง ฉันก็ยอมตกเป็นขี้ปากรุ่นพี่ ไม่ไปรับน้องกับเพื่อนคนอื่นๆ มารอบหนึ่งแล้ว แต่พอขึ้นปีสอง ฉันเป็นรุ่นพี่ ฉันก็ต้องไปช่วยเพื่อนๆ ดูแลรุ่นน้องบ้าง จะไม่ให้ร่วมงานอะไรของมหา'ลัยเลย มันเป็นไปได้"

"เฮียไม่ได้ห้ามไม่ให้แกเข้าร่วมงานรับน้องของคุณะ แต่เฮียไม่ให้แกไป

นอนค้างอ้างแรมต่างจังหวัดกับไอ้พวกเสื่อ สิงห์กระทิง แรดพวกนั้นต่างหาก"
"เฮียก็พูดเวอร์เกิน! พวกนั้นมันก็เพื่อนฉันทั้งนั้น มันไม่ทำอะไรฉันหรอก"
"พวกเพื่อนแกนั่นแหละตัวดี ไอ้แซน ไอ้นิค ไอ้สามงี้ แต่ละคน มันก็ชอบ
แกกันทั้งนั้นไม่ใช่หรืง ยิ่งได้ไปต่างจังหวัดด้วยกันแบบนี้ มันได้ช่วยโอกาสกับ
แกแน่"

"ไอ้ย! ทำไมเฮียถึงมองโลกในแง่ร้ายนักนะ พวกมันก็แค่หยอกฉันเล่นๆ
เฮียโหดขนาดนี้ ไม่มีใครกล้ายุ่งกับฉันหรอกน่า"

...

พวกเขาทะเลาะกันเสียงดังลั่นเจงจนคนที่เดินผ่านไปผ่านมาต้องหัน
ไปมอง เห็นแล้วก็ตกใจและ พิศดารดูเหมือนว่าจะไม่ค่อยโอเคเท่าไรที่พี่ชาย
หวงเกินเบอร์ขนาดนี้ ตรงข้ามกับฉันเลยอ่า ฉันอยากได้พี่ชายแบบนี้จะตาย
อยากมีคนมาตามหวง ตามเอาใจใส่ พาไปไหนมาไหนบ้าง หรืออย่างน้อยแค่
ทำเหมือนฉันยังมีตัวตนอยู่บนโลกก็ยังดี ทุกวันนี้ นอกจากยืมเงินเพื่อนสนิท
และตุ๊กตากระต่ายชื่อแครอทที่ฉันนอนกอดอยู่ทุกคืน ฉันก็ไม่มีใครแล้ว U_U
ยิ่งช่วงหลังๆ มานี้ยืมเงินมินนี่ไปมีแฟน นางก็ติดแฟนหนุบหนับยิ่งกว่ากาว
ดักหนู ฉันก็เลยเหมือนอยู่ตัวคนเดียวไปโดยปริยาย

ถ้าเราแลกพี่ชายกันได้ก็ดีสิ...

พี่บ!

พิศดารเดินมาฟุบตัวลงที่ม้านั่ง ดูเหมือนเธอกำลังจะร้องไห้อยู่นะ บางที
ถ้าฉันได้ลองพูดในสิ่งที่กำลังคิดอยู่ออกไปตอนนี้ เธออาจจะยอมตกลงโดย
ไม่ทันได้คิดไตร่ตรองดีๆ ก่อนก็ได้

ไม่ลองไม่รู้ล่ะนะ >_<

หมับ~

ฉันเดินไปนั่งลงข้างๆ แล้วจับไหล่พิศดารเบาๆ แต่เล่นเอาเธอสะดุ้งโหยง
เอ่อ...อย่าเพิ่งกลัวกันเลยจ้ะ หนูไม่ใช่ผี~~ เธอเงยหน้าขึ้นมาจ้องหน้าฉันแล้ว
ทำท่าเหมือนจะเอามือป้ายน้ำตาทิ้ง แต่ฉันกลัวดวงดาวสวยๆ ของเธอจะ

เลอะเทอะเปรอะมาศคว่ำ ก็เลยส่งผ้าเช็ดหน้าของตัวเองให้ เธอรับไปถืออย่างงงๆ แต่ก็ยอมใช้มันซับน้ำตาโดยดี

"เธอเป็นใคร"

พอตั้งสติได้พี่สตาร์ก็ถามฉันด้วยน้ำเสียงห้วนๆ คงอยากด่าอยู่ในใจว่า มาสาระแนเสนอหน้าอะไรตอนนี้ แต่ฉันไม่เป็นไร เสียงแต่คงต้องอึดอัดสู้กันไป~~

"ฉันชื่อแรบบิท อยู่ปีหนึ่ง คณะเดียวกับพี่คะ"

"แล้ว?"

"ฉันมีอะไรบางอย่างอยากจะมีมานำเสนอพี่"

"อะไร =_="

"เรามา..."

"...?"

"แลกเปลี่ยนกันมั้ย ^^"

11

1 แลกเปลี่ยน

"แลกเปลี่ยน...พี่ชาย?"

พี่สตาร์ทำหน้างงๆ คิ้วขมวดจนแทบจะผูกกันเป็นเงื่อนพิรอด ไม่แปลกหรอกที่เธอจะอึ้ง เพราะแม้แต่ฉันเองก็อึ้งกับความคิดของตัวเองไปชั่วขณะหนึ่งเหมือนกันแหละ แต่สุดท้ายก็ต้องยอมรับล่ะนะว่าแนวคิดนี้นี่มัน...

เฉียบ!

"ใช่ค่ะ...พี่ชายของพี่กับพี่ชายของฉัน...เราเอามาแลกเปลี่ยนเออะ~~"

"มันจะเป็นไปได้ยังไง นี่เรากำลังเล่นตลกอะไรนี่ รายการล้อกันเล่นเธอ =[]="

"ไม่ตลกนะค่ะ...ฉันจริงจัง!"

"แล้วพี่ชายของเธอเป็นใคร เรียนที่ไหน อะไรยังไง ทำไมถึงคิดว่าฉันจะยอมแลกเปลี่ยนง่าย ๆ"

"พี่ชายฉันเป็นคนดังของคณะวิศวกรรมฯ เลยกะพี่น่าจะเคยรู้จักเขาอะ"

"คณะวิศวกรรมฯ? โอ๊ย! ฉันไม่ค่อยรู้จักผู้ชายคณะนั้นหรอก"

"เขาชื่อ...พี่ควอทซ์"

"หืม?"

ใบหน้าสวยของพี่สตาร์ชะงักไปเล็กน้อย เธอดูเหมือนจะคุ้นเคยกับชื่อนี้ ถึงกับสะดุดกึกทันทีที่ได้ยิน บอกแล้วว่าพี่ชายฉันดังยิ่งกว่าระเบิด ซึ่งก็ตინะ การดีลของเราจะได้จบลงง่ายๆ หน่อย

"พี่รู้จักมั๊ยคะ"

"เอ...ที่เป็นนักดนตรีของมหา'ลัยด้วยปะ"

"ใช่ค่ะๆ คนนั้นแหละ พี่เริ่มนึกออกแล้วใช่มั๊ย"

"ฉันจำหน้าไม่ค่อยได้หรอก แต่คุ้นๆ ชื่อ เหมือนว่าจะเป็นหนุ่มฮอตด้วยนะ ใช่มะ"

"ร้อนฮอตปรอทแตกเลยละคะ ใครๆ ก็รู้จักเขา >_<"

"หรือๆ"

พี่สตาร์พยักหน้าหงึกหงัก เริ่มมีท่าทีสนใจข้อเสนอของฉันมากขึ้นแล้วแหละ! ถ้าพี่ชายฉันเป็นก๊วยข้างถนน ดิฉัน หน้าตาไม่เอาถ่าน ใครจะกล้าเอามาเสนอแลกกะ แจกฟรียังไม่มีใครเอาเลยมั้ง

"มีหลักฐานครบ ไม่โกหกแน่นอนคะ"

"อืม...ถ้าฉันทำไม่เธอถึงอยากแลกพี่ชายกับฉันละ มีพี่เป็นคนดัง แถมหล่อด้วย ไม่ชอบรีไรง"

"ชอบสิคะ...แต่ว่าพี่ชายฉันไม่เหมือนพี่ชายคนอื่นเนี่ยสิ T_T"

"ไม่เหมือนยังไง"

"เขาชอบทำเหมือนฉันไม่มีตัวตน ไม่เคยสนใจ ไม่เคยเป็นห่วง ฉันจะเป็นตายร้ายดียังไงก็ปล่อยเบลอใส่ตลอด เราแทบไม่ค่อยได้คุยกัน ไม่เคยกินข้าวพร้อมโต๊ะกัน พุดง่ายๆ เลยก็คือ เวลาอยู่ในห้องด้วยกัน ฉันก็เป็นได้แค่แมลงสาบตัวหนึ่งที่ได้ไปไต่มาในช่องเขาเท่านั้นเองค่ะ ดึกว่าหนอยที่เขาไม่เอาไม่มาไลตี้นะ"

ฉันพยายามตีหน้าเศร้า แต่ไม่ได้เล่าความเท็จนะ นี่เรื่องจริงล้วนๆ

ไม่ได้ดึงตรามาเพิ่มเพื่อให้ตัวเองดูน่าสงสารแต่ประการใด สาบานนน!
(ความจริงมีเรื่องที่น่าเศร้ากว่านี้ด้วย)

"โห...โหดร้ายจัง มีพี่ชายแบบนี้บนโลกด้วยหรอ O_o"

"มีสิคะ พี่ชายฉันนี่แหละ" ฉันเบะปาก อินเนอร์เริ่มมา "เขาเย็นชาเอา
มากๆ จนฉันเริ่มสงสัยว่าฉันใช้น้องสาวแท้ๆ ของเขารึเปล่า เพราะบางที่เขาก็
ชอบทำเหมือนฉันไม่ใช่น้อง"

"นั่นสิ...หรือเธอไม่ใช่??"

"ใช่สิคะ" ฉันหยิบบัตรประชาชนตัวเองออกมาวางข้างสำเนาบัตรประชาชน
ของเขาที่เคยแอบจิกเอาไปถ่ายเอกสารมา "นี่ไง เรานามสกุลเดียวกัน แกมตา
จมูก ปาก ยังเหมือนกันเปี๊ยะ"

พี่สตาร์จ้องมองบัตรประชาชนของเราสองพี่น้องสลับกันไปมา ก่อนจะ
ถอนหายใจเบาๆ

"เฮ้อ~ คนหล่อนี้...แม้แต่ถ่ายบัตรประชาชนยังหล่อเลยเนอะ ดูดีจัง
อย่างกับดารานะ >///<"

เดี๋ยวก่อน!!

"คือ...พี่ไม่ควรไปโฟกัสเรื่องนั้นนะคะ -_-;"

"อ้อ! โทษที" พี่สตาร์ยิ้มแห้ง แต่ยังจ้องรูปพี่ควอทซ์ไม่หยุด อีกนิดก็จะ
หลุดติดหน้าขึ้นมาละ "เอาเป็นว่าฉันเชื่อแล้วก็ได้ว่าพวกเธอเป็นพี่น้องกัน แล้ว
ยังไงต่อ ทำไมเธอถึงอยากได้พี่ชายฉันล่ะ"

"ก็พี่เค้าดูใส่ใจ ห่วงใย แล้วก็ห่วงน้องสาวอย่างพี่เอนามากๆ เลยนี่คะ
ฉันอยากมีโมเมนต์แบบนี้แทบตายแต่ก็ไม่เคยมี เลยรู้สึกอิจฉาขึ้นมาอะคะ"

"อื้อยหย ไม่น่าอิจฉาเลยสักนิดตด ได้โปรด! ช่วยรีบเอาพี่ชายฉันไปเก็บ
ไปไกลๆ เลยเหอะ ฉันรำคาญจะแย่อยู่แล้ว วุ่นวายก็ทีหนึ่ง ผู้ซึ่งจะยิ่งกว่าแฟน
ห้ามนั้นห้ามนี้ทุกเรื่อง น่าเบื่อจะตายไป ฉันล่ะออกจะอยากได้พี่ชายอย่างเธอ
มากกว่า"

"นี่ไงคะ! เราถึงควรจะแลกเปลี่ยนกันไง ^o^"

"อืมก็นะ..."

พี่สตาร์เงิบไปเหมือนกำลังครุ่นคิดอะไรบางอย่าง นิ้วของเธอเคาะโต๊ะ

เป็นจังหวะ สายตาทอดมองไปข้างหน้า มีความลึกลับเล็กน้อย

เอาเวียยย! ความหวังของฉันเริ่มมองเห็นแสงสว่างรำไรแล้ว แต่เธอมี
หยุดคิดนิดๆ หน่อยๆ ก็เป็นสัญญาณอันดีที่จะขยับต่อ...

"เราลองแลกกันแค่เดือนเดียวก็ได้ นะคะ เดือนเดียวเท่านั้น ถ้ามัน
เวิร์กก็คืออยลองต่อ"

"แล้วถ้าสมมติว่า...คือ...สมมตินะ แบบว่าวันหนึ่งเธอเกิดอยากจะไปงาน
รับน้องต่างจังหวัดกับเพื่อนๆ ไรจี้ พี่ชายเธอจะว่าไง"

"ก็ไม่ว่ายังไงคะ เพราะฉันไปไหนมาไหนก็ไม่เคยต้องบอกเขาอยู่แล้ว
อยากไปดาวอังคารก็ไม่ว่า พุดง่ายๆ ก็คือ อยากไปไหนก็ไปเหอะ แฮะๆ ^^;"

ข้าแห่งงง คือถึงจะพุดติดตลกไปอย่างนั้น แต่ก็อดเจ็บปวดกับความจริง
อันขมขื่นนี้ไม่ได้ T^T

"จั้นเหวอ...แต่พี่ชายฉันไม่ยอมให้ฉันไปไหนมาไหนกับเพื่อนเลยนะ
ยกเว้นว่าเขาจะติดสอยห้อยตามไปด้วย ซึ่งฉันไม่ชอบเอามากๆ การมาของ
พี่ชายทำให้งานกร่อยเสมอ ระยะเวลาหลังฉันก็เลยต้องตัดปัญหาด้วยการไม่ไป
นอนอยู่บ้านยังสนุกกว่า ☹"

"แต่ถ้าพี่สตาร์มาเป็นน้องสาวพี่ควอทซ์ พี่สตาร์จะได้สิทธิ์นั้นทันทีคะ
อยากไปไหนก็ได้ อยากทำอะไรก็ทำ เขาไม่เคยห้าม ไม่เคยว่าอะไรทั้งนั้น"

ไม่เคยพูดว่าเป็นห่วงเลยด้วยซ้ำ...

"แล้วถ้าตกลง ฉันต้องทำยังไงบ้าง"

"เซ็นสัญญาในนี้คะ" ฉันรีบหยิบสัญญาที่ร่างไว้เรียบร้อยแล้วออกมา
กางลงบนโต๊ะ "พี่ลองอ่านดูก่อนก็ได้ นะ"

สัญญาแลกเปลี่ยนพี่ชาย

ข้าพเจ้า นางสาวสิริตา พัทธ์พงษ์ (สสาร) น้องสาวของ นายศิริติ พัทธ์พงษ์ (ทีดี) มีความประสงค์จะแลกเปลี่ยนพี่ชายกับ นางสาวเรณิชา วิชาญรักษ์ (แรวบิท) ซึ่งเป็นน้องสาวของ นายคชินทร์ วิชาญรักษ์ (ควอทซ์) โดยมีเงื่อนไขดังต่อไปนี้

1. นางสาวสิริตาจะต้องเข้าไปอยู่ร่วมกับนายคชินทร์ ในฐานะน้องสาวเป็นเวลาหนึ่งเดือน

2. สิ่งของทุกอย่างที่นางสาวสิริตาเป็นเจ้าของจะยังคงเดิม แลกเปลี่ยนกันแค่สถานะความเป็นพี่น้องเท่านั้น

3. เมื่อเซ็นสัญญาแล้ว ไม่มีสิทธิ์เปลี่ยนพี่ชายกลับคืน จนกว่าจะครบกำหนดหนึ่งเดือน ยกเว้นแต่ว่า โดนพี่ชายทำร้ายร่างกาย หรือก่อเหตุอันให้เกิดความบาดเจ็บทางร่างกายและจิตใจ จึงสามารถให้เปลี่ยนกลับได้ตามเหตุผลสมควร

4. หากคนใดคนหนึ่งผิดสัญญาจะต้องชดใช้เงินแก่อีกฝ่ายเป็นจำนวน **สองแสนบาทถ้วน**

5. หากไม่พอใจพี่ชายที่แลกเปลี่ยนไป น้องสาวสามารถย้ายหรือหนีไปอยู่ที่อื่นได้ แต่ไม่สามารถเปลี่ยนสถานะคืนได้ หากอีกฝ่ายไม่ยินยอม

6. ไม่ขอรับประกันความสัมพันธ์อื่นๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นโดยไม่ได้คาดคิด ขึ้นอยู่กับวิจารณญาณและการวางตัวของแต่ละคน ซึ่งหากมีความสัมพันธ์ทางใจที่เกินกว่าความเป็นพี่น้อง ขอให้รอก่อนว่าสัญญานี้สิ้นสุดลงก่อน จึงค่อยเปลี่ยนสถานะเองได้ตามใจชอบ

ลงชื่อ _____ สิริตา พัทธ์พงษ์ _____
(นางสาวสิริตา พัทธ์พงษ์)

"อ๊ะ...อ่านจบแล้วยังไงต่อ"

"ก็แค่เซ็นชื่อลงตรงช่องนี้คะ" ฉันทิ้งไปที่เส้นสีทึบทางมุมขวาล่าง "แค่นั้นก็เป็นอันเสร็จ"

"แล้วอย่างอื่นล่ะ...เช่น การใช้ชีวิต พ่อแม่เธอ อะไรเง"

"ฉันไม่มีพ่อแม่หรือคะ ทั้งชีวิตอยู่กับพี่ชายแค่สองคน ถ้าพี่เซ็นจูบ พี่ก็ใช้ชีวิตเป็นน้องสาวพี่ควอทซ์แทนฉันได้เลย แล้วพี่ชายพี่ก็จะบังคับอะไร พี่ไม่ได้อีก เพราะพี่ไม่ใช่น้องสาวเขาแล้ว...อย่างน้อยก็หนึ่งเดือน"

"แล้วปกติ...พี่ชายเธอเป็นคนยังไงล่ะ หมายถึงว่า นิสัยทั่วไป ที่ไม่ได้ เป็นกับน้องสาวโดยเฉพาะนะ"

"ก็...เป็นคนนึงๆ เจ็บๆ พุดน้อยต้อยหนักคะ อันที่จริงเขาก็ไม่ค่อย กลับบ้านด้วย นานๆ จะกลับสักที เนี่ย...อย่างวันนี้ฉันก็โทรไปอ้อนวอนให้ เขากลับมาอยู่เป็นเพื่อน เขายังไม่ยอมกลับมาเลย ส่วนนิสัยอื่นๆ ก็ปกติทั่วไป ค่อนข้างจะโลกส่วนตัวสูงด้วยซ้ำ"

"ดี...ฉันอยากได้พี่ชายแบบนี้แหละ พี่ชายในฝันของฉันเลย ^^"

"งั้นก็...เห็นชื่อลงตรงนี้เลยคะ เราจะได้แลกเปลี่ยนพี่ชายกันสักที"

"อะๆ...ลองดูก็ได้ แต่ถ้าพี่ชายเธอแตะต้องตัวฉันแม้แต่นิดเดียว ฉันเปลี่ยนกลับเลยนะ"

"เขาไม่ทำแบบนั้นแน่คะ...ฉันมั่นใจ"

"ก็ดี"

"อีกอย่าง...เขาเองก็มีแฟนแล้วด้วย"

"อ่าฮะ ไม่มีปัญหา เพราะฉันก็มี เออ งั้นคราวนี้ฉันก็พาแฟนมาที่ห้อง ได้แล้วสิ"

"ได้เสมอเลยคะ พี่ควอทซ์ไม่เคยว่าอยู่แล้ว แค่อำนาจห้องสกปรก เลอะเทอะก็พอ"

"เยี่ยมไปเลย! ถ้าเฮียที่คนนิสัยแบบนี้บ้างก็คงจะดีสิ ฉันคงจะแฮปปี้ มากกก...อ้อ! พี่ชายฉันชื่อทีคนะ แต่ปกติฉันจะเรียกเฮียทีคน ส่วนเธออยากจะทำ เรียกแบบไหนก็ตามใจ เอาที่สะดวก"

"โอเคคะ ^^"

"งั้นตามนี้นะ...สถานะของเราเปลี่ยนกันตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป"

"ดีล!"

สำเร็จแล้ว!!! >_<

ไม่อยากจะเชื่อเลยว่าทุกอย่างจะง่ายดายแบบนี้ ฉันเข้าไปทักพี่สตาร์

ได้ถูกจังหวะดีจริงๆ ที่นี้ล่ะ ฉันก็ได้ผู้ชายแสนดีอย่างเฮียที่เข้ามาเป็นพี่ชาย
ของฉันแล้ว ใจอออ ฟินมากกก...

แล้วเจอกันนะคะ...พี่ชาย (^_<)

(ติดตามอ่านต่อได้ในฉบับเต็ม)